

LO GERONÉS

PERIÒDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona. 1 pesseta trimestre
Fora. 1'25 id. id.
Estranger. 1'50 id. id.
Un número 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se n donarà compte en lo Setmanar,

Any VI.

Dissapte 24 de Juny de 1899

Núm. 259.

PARLAMENT

Fet a la festa dels Jochs Florals de Barcelona lo primer diumenge de Maig de 1899 per lo President del Consistori, Dr. D. Joseph Torras y Bages, prebere.

(Acabament).

Y no sols vos vull parlar, senyors, de la fecunditat y forsa que dona a la civilitat la comunicació d' esperits, sino fins també de la que dona la mateixa barreja de la sang; y puig que encare que aquí estiguem reunits gent de tots los brassos de la societat, lo motiu d' aquest aplech es literari, aduhiré l' exemple del gran doctor Sant Tomás d' Aquí per quals venas corria sang llatina y sang teutónica, y l' del iniciador del actual moviment espiritista en l' ordre artístich, moviment que ha sortit esguerrat perque nasqué herétich, Gabriel Dante Rossetti, barreja d' inglés y d' italiá, y la insigne escriptora que en nostre joventut anomenavam Fernan Caballero, andalusa y alemanya, y fins, passant a un altre ordre, lo titá del sigle Napoleón Buonaparte a qui podríam dir galo-romá y 'ls gegants bíblichs, homes de forsa y de gran anomènda en lo temps antich com diu l' Génesis, nascuts de la unió de duas oposadas rasses; tots aquestos exemples y altres que podríen alegarse proban que la potencialitat humana creix quan se juntan elements separats, que per aixó en l' ordre de la naturalesa la fecunditat naix de la conjunció y en l' ordre de la gracia de la caritat que es la conjunció més íntima, més excelsa y més fecunda; y per aixó 'ls pobles instintivament, en virtut d' una forsa natural, no en consecuença de racional deliberació, s' han anat juntant sens que cap dels pobles voluntariament vulga perdre sa propia personalitat, perque en la obra de la civilitat humana una legió de pobles es més poderosa, es més humana, es més cristiana, que no pas una inmensa massa d' individus pastada y modelada per las mans grolleras dels qui han volgut posarse en lo lloch del Summo Artista, qui ha senyalat visiblement las líneas de la configuració armónica del humanal llinatge.

Oh estètica del natural organisme de la societat, quan serás visible als ulls carnals de tants de mundans que s' enamoran de sistemas y formas inventadas per la vanitat y la ambició humanas y no saben compendre l' ordre, la fecunditat y la bellesa del organisme més excels que ha decretat lo poder omnipotent del Criador, l' organisme social, servintse com d' instrument de la mateixa naturalesa humana! Quan serás, oh estimada Espanya, una legió de pobles, tal qual t' ha fet la naturalesa, ab caràcter y qualitats diferents, formant tots plegats una summa armonía baix las ordres de la Providència que may s' erra y que t' ha donat la existencia, una y varia pera que fossis un membre interesantíssim de la Cristiandat, vivint tots fraternalment en aquesta Península, d' ahont ha eixit tanta de llum en l' ordre de la fé, de la filosofia, del art y de la civilitat en general! Perque la varietat de caràcters, la diferencia d' apituts, los temperaments distints, no signifiquen sino ventatja, excelencia y riquesa en lo conjunt de la vida social, y l' contrast entre las genialitats dels diferents pobles, Deu no l' ha posat com pedra d' escàndol, per causa de discòrdia, sino com a principi de riquíssima y excelsa armonía; y aquesta festa, especie de festa nacional de Catalunya, no es un simulacre de guerra, sino un símbol poètic que demostra que si l' odi recrema y destrueix, l' amor engendra y edifica. L' amor a tot lo llinatge humá, l' amor particular al poble catalá, l' amor especial a tota la gent espanyola, es la noble passió que ha de caracterisar l' esperit catalá que bull com vi novell en l' ánima de tot lo jovent intelectual de la nostra terra; es clar que l' vi novell perilla de reventar, diu l' Evangeli, als bots vells, y demana bots nous; pero a nosaltres no ns toca parlar més que del vi dels y generós de la poesia, de la

excelsa amor de la bellesa. Portats d' aquesta noble afecció que en los cors cristians facilment se fa sobrenatural, desde joves nos allistárem al partit del amor, l' enamorament del Verb etern; y com amor y poesia son una mateixa cosa, jo que may so conreuhat l' art de la rima, me considero com en familia entre 'ls poetes, y en nom de tots los companys de Consistori ara saludo als qui enguany havéu merescut las simbólicas flors que sembrava la Clemencia Isaura en las bellas planas del L'engadoch. Y ara cantéu poetas!

Lo Dret Civil Geroni. - Cartas Obertas

Srs. D. Joan de D. Trias y Giró y D. Marián Bassols.

II.

Ilustrats Srs., de nostra més coral afecció: acabavam en l' anterior desde eixas columnas, fixant los tres principals prejudicis que al nostre entendre, una ignorancia vafetudinaria y un desconeixement absolut d' ell havian propagat ab respecte al dret geroni. Avuy nos toca discórrer sobre 'l primer, que fa referencia al migrat valor y escassetat de sas doctrinas.

Res més en contrari y fóra de cortesa que semblant suposició. En efecte, concretantnos per are, a las que han sigut, y son algunas, nostras costums juridicas escrites, quina redacció s' atribueix fundadament al gran juriscòult y conseller d' Alfons V lo illustre Mieres, las quals compila en el sigle XV ab lo titol de «USANTIAE ET CONSUETUDINES CIVITATIS ET DIOCESIS GERUNDÆ a libris peritorum et usibus utentium observate, et a Thoma Mieres licenciato patrono causarum in unum collectæ sub certis titulis M. CDXXIX» (1), compilació que per dissort de la ciencia juridica y dels ayments del dret catalá, no ha vist la estampa ni la llum pública. Veurem examinant sas rúbriques, qu' ellas formavan un cos de doctrina que, si bé despossehit de sistema, no hi ha dupte, n' obstant, qu' eran completas y del tot suficientes pera satisfacer las necessitats del ordre privat y fins del públich dels habitants del Bisbat de Gerona. Constituhint una compilació ben amalgamada y nutrida d' abundants materials referents a todas las materias del dret civil.

No fóra ocios lo suposar que VV. han tingut ocasió d' enterarse del contigut de las «Consuetudines» que encar que no impresas com hem dit s' en conservan alguns exemplars mss.; axis pensant y en lo temor d' abusar de sa benevolenta atenció, nos creyém dispensats de senyalar y puntualisar sas rúbriques capítol per capítol, cosa que per altra part faria la present interminable, allargantla extraordinariament.

N' hi haurá prou ab que de passada, esmentém, despullantlas de la llevadura feudal, las especialitats més caracteristicas y sobressortints contingudas en ellas, dintre de cada agrupació del dret privat. Acomodantnos a la mateixa classificació de materias establerta ab VV. per la Comissió, semblant a la preconizada per l' illustre Savigny, (2) recorrerém a grans ulladas las institucions especials que se integran en el cos de la compilació consuetudinaria.

Dintre lo DRET DE FAMILIA son dignes d' especial menció: una especie d' azobar típic per lo qual tots los bens mobles del marit casat ab dona rica restan de propietat de la muller ab excepció de las armas y vestits (3); la institució ganancial de *igualtat de guanys y bens nupcials* ben nostra y diferencia de las associacions a compres y melloras del Camp de Tarragona, del agermanament de Tortosa y de la

(1) Titol autèntich de la obra que ha arribat fins a nosaltres per continuarse en lo catílech de D. Anton Agustín, núm. 410.

(2) La que desenvolupa en son «Sistema del Derecho Romano actual» tom I, pág. 55, es la dels quatre grans grupos: dret de las cosas, dret de las obligaciones, dret de familia y dret de successió. No hi ha dupte, que lo primer correspon al dels drets reals, establert per la Comissió Codificadora.

(3) Rúb. 12, cap. IV.

convinensa ó mitja de la guadenyeria de la Vall d' Aran, la qual s' origina ab els auments y guanys verificats durant lo matrimoni ab l' exercici d' una industria ó comers ó per altres medis. En ella abdos esposos tenen una propietat indivisa pero efectiva sobre 'ls *lucris et amentis nuptialibus*: cap d' ells per si sol pot disposarne ni enagenarlos (4); certas garantias de la dot *asecuracione dotium*, qu' avuy n' obstant no revesteixen la importancia d' avans pero que son dignes de fixarse en son esperit previsor (5), *restricció dels drets dotals*, que te la muller a n' aquesta donació en cas de disolució del vincle, ab lo que s' enrobusteix la organizació de la familia y s' prevenhen las veleitats d' una dona lleugera ó capritxosa (6) y l' *alienabilitat del fundo dotal* principi altament equitatiu en molts casos, proclamat pels códichs moderns, adelantantse ab aixó l' esperit popular del Bisbat de Gerona en molts segles a lo disposat en la llei hipotecaria (7).

Una vegada més la ciencia juridica moderna d' acort ab nostras tradicions juridicas y coincidint ab las arreladas intuicions del nostre poble! Hermós estimul y poderós alicient per VV. que tenen la missió de proposar la conservació de consemblants institucions.

En quant al mateix dret de familia ahont creyém hi té cabuda, segons lo plan de la Comissió, tot lo que fa referencia a la capacitat personal, podrian recomanarse las disposicions de nostras consuetuts referents a la ciutadania ó vehindat geronina, (8) «*Qui steterim Gerunda per annum et diem, habetur pro cive*», que per assemblarse tant a lo disposat en el *Recognoverunt* cap. 53 y en lo Códich de Tortosa, es un principi digne de conservació per lo que fa referencia exclusivament a la vehindat.

Relacionats ab el DRET SUCCESSORI trobém en las costums escrites caracteristicas variants: lo *testament ministerial* en mans dels parrocos, y la l'legítima romana antijustiniana, (9) *servatur in computatione legitime lex romane*; lo especialíssim y poch estudiat *testament sacramental* ben distint del de Barcelona, sobre 'l qual no hem d' exposar ni nostra opinió, ni la critica que ns merexeria, donchs que VV. en son talent lo tenen ben format (10) y del quin quelcom hi ha aprofitable; en quant a *successió intestada* alguna variant si bé no esencial se troba en las costums geroninas, (11) essent remarcable la doctrina humanitaria de que els fills expuris, tinguin expedita la successió (en certs casos) en els bens de llurs ascendents naturals; (12) principi sols consignat en los avensos moderns de la ciencia del dret.

Per lo que toca al tercer grupo de la classificació de materias del dret privat, ó sia DRETS REALS, existeixen dignes de recomanació en si de los consuetuts: los principis sobre la *prescripció* en los quals se va d' acort ab el dret comú de Catalunya ampliant y vigorisant sas reglas (13); importants y dignes de menció son las especialitats dels *lluismes* y *foriscapis* ab llurs condicions y reglas regulatorias en lo que s' entrellassen ab l' *enfiteusis* y dels quals s' ocupan extensament las «Consuetudines» en variás de sas rúbriques (14); es notable per la antitesis que suposa dintre del dret comú, la especialitat nostra oposada al restant dret del Principat ó sia la *intransmissibilitat de la fadiga* (15) que ja fan notar los senyors Duran y Bas y Broca en sas obras; en el dret real de

(4) Rúb. 21, cap. IV. Se relaciona aquesta rúbrica ab la 11 De *lucris nuptiarum*.

(5) Rúb. 39, cap. únich.

(6) Rúb. 40, cap. I y III.

(7) Rúb. 57, cap. únich.

(8) Rúbs. 63 y 65. En la Memoria del Sr. Durán y Bas apareix equivocada la cita que s' fa de la rúbrica estampanse 53 en lloch de 63.

(9) Rúb. 25, cap. II y III.

(10) Rúb. 26.

(11) Rúb. 29.

(12) Rúb. 30, cap. IV.

(13) Rúb. 14, cap. únich.

(14) Rúbs. 17, 30, 55 y altres.

(15) Rúb. 23, cap. VI.

servitut hi ha disposicions sobre las rústicas, ab la especialitat de las *promenadas*, (1) y en las urbanas, prescripcions respecte a las de claror ó *lluernas aclaratorias* d' En Sane-tacilia per no dir diferents, (2) disposicions que demostren l'esperit conciliador y previngut de nostres passats, totes ellas molt acreedoras d' estudi y dignes de conservació, al igual que altres costums posteriors de que tindrem més avant ocasió de parlar.

Com a variants que respectan al quart grupó ó DRET DE LAS OBLIGACIONS contingudes en el cos de dret d' En Mieres, poden remarcar-se: entre las obligacions convencionals, certes condicions exigidas pera la *venda* de cosas enfitéuticas (3); y en quant al contracte d' *arrendament* ofereix particularitats molt dignes d' ésser tingudes en compte (4), establint dos punts principals en ells, la fixació dels casos en que pot tenir lloch lo *comiat*, encara que sigui avans de finir el terme y solventarse 'l preu, y en segon lloch las formalitats pera donarse aquest, que venen subsistint encara en la pràctica, donchs aquesta exigeix avuy la intervenció d' un agutzil del Jutjat municipal. (5)

Tals son los punts de més relleu, d' entre altres rúbriques que s' ocupan de dret civil, que com VV. molt bé saben, sobressurten en lo códich consuetudinari geroní, que caracterisan al dret especial de nostra provincia histórica, encarnant lo modo d' ésser de aquest tros de terra catalana, de la vella Catalunya, del primer núcleo autoctono de la Nacionalitat ahont la reconquesta fou més aviat un fet.

Ells per sí sols demostren, que las costums geroninas no son institucions aisladas y sense significació sinó que forman un cos de doctrina legal, que son justipreu no es migrat ni molt menys, avalorant lo dret de Catalunya, poguent-se afirmar que conté lo Códich geroní disposicions molt dignes d' estudi y de fixar l' atenció de la Comissió per la utilitat pràctica qu' encara avuy prestan en los usos jurídichs, y, sobre tot, per la rahó fonamental de ser part integranta de nostra vida local.

Pero no es aquè sol lo dret geroní. Hi ha més encare; lo caudal jurídich de nostre Bisbat es més important, complet y nombrós. Ademés d' aquestes costums escrites n' existeixen de més posteriors que no han revestit aquesta forma, constituïnt part del nostre patrimoni, aixís com en relacions d' altre especie, pero dintre las privadas, en el terreny mercantil tan marítim com terrestre s' en coneixen que son característiques, y, per últim, en contraposició al dret general del Bisbat hi han localitats ab dret municipal propi que gosan y han gosat d' altres costums y de reglas de dret civil més ó menys en us en la vida jurídica de sos habitants; dret escrit ja consuetudinari, en el que 's necessari se fixi la Comissió en si ha res aprofitable y quelcom de vivent y real que respóngui a las necessitats jurídichs d' aquelles localitats.

Aquè es el total patrimoni jurídich de la provincia histórica. Nos restan esmentar eixas fonts; pero aixó faria allargar la materia de la present, reservantnos tractarne en la següent pera poguer oferir a la consideració de VV. y sos companys de Comissió lo quadro complet, la totalitat integral que presenta la vida jurídica de la regió histórica geronina.

Aprofitém entretant l' ocasió pera reiterarshi nostre afecte y la consideració ab que es de VV. S. S. q. s. m. b.

JOAN BTA. TORROELLA.

Un Real Decret de Gracia y Justicia

Lo ministre de Gracia y Justicia acaba de publicar en *La Gaceta* un important R. D., pel quin se determina la forma d' aplicar les disposicions del article 15 del Códich Civil sobre la adquisició del caràcter de vehí pels efectes d' adquisició y pèrdua dels drets civils.

La oportunitat y conveniencia d' aquest R. D., quin resum donarem luego copiat de *La Veu de Catalunya*, no poden ésser majors, y per ells felicitem al senyor Durán y Bàs. Pero, la seva publicació demostra que si 'l ministre ha pogut dictarlo, també podria dictarne un altre fixant l' aplicació de l' article 12 del mateix Códich, més convenient y més oportú encara que 'l publicat, si 's vol impedir la confusió y la perturbació introduhides en les legislacions forals per la aplicació errada y tendenciosa del mateix qu' en fan las autoritats judicials de totes categories.

(1) Rúb. 37, caps. I, II y III.

(2) Rúb. 38, caps. I, II y III.

(3) Rúb. 19, cap. III y V.

(4) Rúb. 20, cap. I y II.

(5) Es molt generalissada y d' ella se n' ha ocupat censurantia lo Sr. Ileras de Puig en un article publicat en la *Revista de Girona*.

Aixó es lo que, ab rahó sobrada, va demanar en aquestas columnas N' Emili Saguer, y aixó es lo que havian demanat fins ara les Corporacions y entitats de Catalunya pera l' objecte més indicades. ¿Si ara no demaném al Sr. Durán y Bàs la publicació d' aquest R. D., lo dia que 'l demaném a un altre Ministre de Gracia y Justicia, menys ben disposat qu' ell a favor de les legislacions forals, no podrà tirárnosho a la cara? ¿Es que el senyor Durán y Bàs, lo ministre de Gracia y Justicia, no pot desfer lo que per medi d' una «Circular» se cregué ab dret de manar lo Fiscal del Tribunal Suprém de Justicia?

Sentim moltíssim que tant *La Veu de Catalunya* com los demás periódichs, entitats y Corporacions catalanes aludides pel senyor Saguer, fassin la conspiració del silenci en un assumpto tant trascendental pera 'l Dret Catalá, y pera 'ls interessos generals de Catalunya. Si ara per aquestos ó aquells respectes no aprofitém la ocasió ¿a qui podrém culpar de les conseqüències?

Lo resum del R. D. a que hem fet referencia, es com segueix:

Article primer. Les declaracions ó manifestacions a que fa referencia l' Article 15 del Códich civil, se formularan pels interessats ó pels seus mandataris ab poder especial, dintre de plassos senyalats en dit precepte, davant del jutge municipal del poble de sa residencia, lo qual procedirà a aixecar la corresponent acta en forma de inscripció, que estendrà en lo llibre del Registre Civil anomenat de *Ciudadania y Vehinat Civil*.

Article segon. Als efectes del Article anterior, lo plasso de deu anys fixat en lo párrafo quint d' lo esmentat Article 15 del Códich, comensarà a comptarse ab subjecció a les reglas següents:

Primera. Pera los individus que, a la publicació de l' edició reformada del Códich Civil, se trobessin residint a provincies ó en territoris que no siguin los de origen ó naixement sense haver guanyat en ell vehinat ab arreglo al dret antich, desde 'l 17 d' agost de 1899.

Segona. Pera los menors d' edat no emancipats legalment, desde 'l dia que compleixin la major edat ab arreglo a la legislació a que estaran sotmesos al temps de la mort de sos pares.

Tercera. Pera 'ls dements y pródichs declarats per sentència ferma, desde que en virtut de declaració judicial, hagi cessat la causa de sa incapacitat.

Article quart. De conformitat ab lo previngut en el últim párrafo del Article 15 del Códich Civil, las disposicions contingudes en aquell Real Decret, s' entendrán de reciproca aplicació a les provincies y territoris espanyols de diferenta legislació civil.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—*Sessió del 14 de Juny*—(2.ª convocatoria).— Reunits 5 concejals baix la presidencia del Alcalde senyor Boxa prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Concedir permís al Sr. Fontcuberta pera reparacions en la volta de la casa de la Pujada de St. Domingo.

Se doná compte pel Sr. Alcalde de haver acabat la instalació del alumbrat elèctrich, que se compón en l' actualitat de 514 làmparas d' incandescencia y 20 focos voltáichs de 600 bujias.

Doná aixís mateix compte d' haverse acabat los treballs fets per regar la Devesa.

Aprobar lo plech de condicions pel arrendament del Teatre, quina subasta se celebrarà el dia 28 d' aquest mes baix la presidencia del Sr. Pla.

Exceptuar del servey de les armes a Juan Sureda y Martí.

Desestimar la instancia del Sr. Matas sobre la cesació de servitut en lo camp «Firal».

Adquirir lo necessari pel dispensori municipal.

Quedar enterats d' haverse acabat les reparacions en lo pas del Onyar.

Gratificar a la música de Guipúzcoa ab 75 pessetes.

Sessió del 21 Juny.— Reunits 4 concejals baix la presidencia del Alcalde Sr. Boxa, prengueren los següents acorts:

Aprobar l' acta de la sessió anterior.

Subvencionar la *Kermesse* que se celebrarà a la Devesa ab cent pessetes y cedir ademés l' import de les cadires.

Concedir permisos gratuïts a qui vulgui establir puestos de refrescos.

Passar a la Comissió corresponent l' oferiment de 25,000 pessetes fet pels Srs. Salieli y C.ª per la cessió per part del Ajuntament dels seus drets sobre un salt d' aygua de Bescanó.

Admetre a don Pere Ramió la renúncia del càrrech d' inginyer honorari del Ajuntament.

La presentació dels Pressupòsits al Congrés y la seva publicació en la *Gaceta*, ha produhit un efecte dolentíssim. Realment tothom esperava y veya venir un augment en los impostos y en los sacrificis que s' exigeixen al país que paga: pero després de lo passat, després dels compromisos contrets pels que governan en la oposició, ningú s' imaginava ni 's podia imaginar que no 's disminuïssin los gastos, no tant solzament los moltíssims inútils destinats exclusivament a afavorir interessos de classe y a mantenir una burocracia corrompuda y perturbadora, sinó fins los que essent útils no fossen del tot indispensables: que quan un poble es pobre, y está endogalat fins al coll, lo que correspon es que no gastí en coses superflues, y fins estalvihi en les útils, vivint estretament. En los noys pressupòsits y fins

en lo nou plan d' Hisenda, se fá tot lo contrari: s' augmentan los gastos inútils y superfluos, se manté la més desenfrenada burocracia, se tracta en una paraula de afalagar als que cobran y tenirlos contents; y en cambi, als que pagan, als que treballan, se 'ls hi carrega despiadadament la mà, se 'ls enreda en una xarxa de tributs directes é indirectes, que als que no sien grans hisendats los obligará no ja a viure estretament sinó a viure ab miseria. No es estrany, donchs, qu' un crit unánim de reprobació hagi saludat l' obra dels que pretenien ésser los regeneradors d' Espanya. Mentres aquésta continuhi en mans dels polítics d' ofici, en mans dels que l' han arruinada, no 's pot esperar res més que lo succehit. De seguir regenerantnos aixís, podrà calificarse d' una desgracia l' ésser espanyol.

— La nena Pilar González y Jubany, filla de nostre amic En Leopold González, Tenedor de Llibres de l' Intervenció d' Hisenda de Valladolid, ha obtingut en lo Conservatori Nacional de Música de Madrid, la nota de Sobresalient en lo 4.ª y 5.ª curs de piano.

Felicitem a la estudiosa nena, lo mateix que a sos pares y tio, nostre estimat consoci N' Joseph Jubany, per tant senyalat triomf.

— Sembla qu' está en estudi la construcció d' un tramvia de Salt a Pont Major, passant per Santa Eugenia y Girona.

— Agrahim a nostre amic don Anicet Ibrán la mostra que s' ha servit enviarnos de carbó aglomerat en bola que s' elabora en la fàbrica «La Catalana» que ha establert en lo carrer del Carme, 13, punt ahont se pot adquirir dit carbó.

— Lo dia 15 d' aquest mes morí a Vieh l' Il·tre. senyor doctor don Ramon Sala y Fugursell, canonge penitenciari d' aquella Seu y director de nostre estimat company *La Veu del Montserrat*. Rebin sa familia y la Redacció la expressió de nostre condol.

— En la vetlla de Sant Joan degué celebrarse ab tota solemnitat l' acabament de les obres fetes per la restauració del castell de Recasens, propietat de la familia Rocaberti, compte de Perelada. Tant de bo tots los nobles y persones de gran posició de nostre terra imitessin la conducta dels comptes de Perelada, restaurant ó contribuint ab quantitats a la restauració dels monuments qu' escampats per Catalunya s' enrunan de die en die.

— Ha quedat establert entre Figueras y Rosas un servey de cotxes automòvils.

— Lo tercer dia de la festa major de La Bisbal se celebrarà en dita població un Certámen literari, organiscat per la Associació «L' Escut Emporità», en que s' adjudicaran dotze premis per treballs en prosa y vers. Completarà 'l Jurat del Certámen altre d' honor que 'l formaran las distingidas senyoretas poetisas llorejadas, donya Trinitat Aldrich y de Pagés y donya Euriqueta Paler y Trullol. Los premis consistiran en flor natural a una poesia de tema lliure; escut de Catalunya de plata y or a una ressenya-historia de la antiga Emporità; objecte d' art a un treball en prosa sobre fets històrics de La Bisbal anteriors al present sigle; objecte d' art a un treball ab aquest tema «Historia del Catalanisme en sas relacions ab la Iglesia»; tres centes pessetas a una Memoria ab aquest tema «Medis pera garantir al obrer la subsistencia y de sa familia quan no sia apte pel treball, inspirantse en la tradició catalana, sense haver de recorre a las teorías socialistas»; objecte artístich a un romans sobre las glorias de la marina catalana manada per Galcerán Marquet; objecte artístich a un treball «que fassí veure» la necessitat de bonas relacions y mútua ajuda entre propietaris y masovers en bé de la agricultura y de llur prosperitat; gerro artístich a un poesia sobre un fet de la marina de guerra de Catalunya; àmfora de ceràmica del país a una poesia humorística «que satirisi la conducta dels forasters que, vivint de molt temps en nostra terra, 's refugen de parlar en nostra llengua»; dos cuadros al óli a una ressenya histórica de la imatge de la Mare de Deu de la Pietat que 's venera en aquella vila; diploma de mérit a una composició en vers «que sia una vida d' amor patri a la classe trevalladora», y un objecte d' art a una poesia política.

Lo temps d' admissió acaba 'l primer d' Agost y las composicions deuen enviarse al local del «Escut Emporità», a don Genís Simon y Sagols.

— S' ha presentat a les Corts, y serà probablement aprobada, la següent proposta de llei:

«Excepció feta que s' hagi estipulat lo contrari, l' interés qu' abonará lo deutor serà de cinch per cent, qualsevolga que siga la naturalesa del acte del contracte.

Aixó s' entendrà després de la promulgació de la actual llei, que no té cap efecte retroactiu.»

— Lo quinzenari *La Nació Catalana* ha obert un concurs, oferint lo premi d' una artística *fals de ferro y or* al autor de la mellor composició en vers que, «simbolisant en valentas estrofas las aspiracions nacionalistas de Catalunya, s' adapti bé a la melodia popular coneguda ab lo nom de *Los Segadors*». La composició deurá tenir per lo menos tres estrofas y no podrá passar dejcinch, essent preferida en igualtat de circumstancies la més curta. La tornada haurá de comensar dihen: *Bon cop de fals*: lo demás serà lliure, reservantse 'l Jurat lo dret de substituhirla ab la actual. Les composicions qu' optin a premi, s' han de remetre en la forma y ab las condicions de costum al Secretari del Concurs, Emili Vallés (Escudellers Blancs, 8, primer, Barcelona.) No 's concediran accésits ni mencions honoríficas.

— Lo dia primer de Juliol proxím la Associació democrática catalanista «Lo Somament», constituïda a Barcelona, celebrarà sa festa inaugural, que promet ésser un acte de verdadera importancia.

— Diumenge 25, s' inaugurarà l' Agrupació Catalanista

Sallent, prop de Manresa. L'hi anticipem la nostre felicitació i procurarem estar representats en tan important...
 — A Figueres se treballa activament pera la fundació d'un Centre Catalaniista. Desitjem qu' aquets treballs tinguin l' exit més complet. També se'n organisa un altre a Girona, (Lleyda).
 — Fou brillantíssima la vetllada que l' Associació de Girona «Los Montanyenchs» celebrà 'l dissapte dissot present, pera festejar son ingrés en l' Unió Catalaniista». Les declaracions que s' feren en los discursos polítichs legits y pronunciats pels representants de la Associació en la festa esmentada, se'n desprén que 'ls Montanyenchs se proposan llyuvar en bé de Catalunya desde les avansades del catalanisme, al costat de la Associació popular, regionalista, y de la societat democrática «Catalunya Avant»; defenent la integritat del programa catalaniista sense pactes ni transaccions de cap mena ab polítichs forasters. Lo GERONÉS estigué representat.

— Per criteri fixo en certes y determinades materies, no ha com la Comissio permanent de la nostre Diputació provincial, y sinó aquí van dues mostres. A Perelada va sortir elegit regidor lo metge del municipi, que cobra d' aquest un tant anyal; y havent demanat se'l declarés incapás per dit motiu, la Comissio provincial ha tingut a bé no accedir a la seva demanda. A Girona va sortir elegit regidor un enginyer industrial, que es enginyer honorari y sense sou de l' Ajuntament segons acort exprés d' aquest; y haventse presentat instancia per un candidat derrotat, sollicitant per dit motiu se'l incapacités pera la exercici del càrrech, la Comissio l' ha declarat incapás, dihent que es funcionari públich. De manera, que 'l metje Peralada que presta serveys al Ajuntament y cobra per prestarlos, no es funcionari públich y pot ser regidor y fins arcalde si convé; y l' enginyer de Girona, que ni presta serveys al municipi ni cobra sou d' ell, aquest es funcionari públich y no pot esser regidor. Qui ho enten, qui no ho enten. La lley que aplica la Comissio, deu ser la lley de l' embut.

— Ha mort en aquesta ciutat D.ª Maria de les Neus Llabot, filla del ajudant del general senyor Perez Clemente. L'acompanyem en lo sentiment.

— Hem rebut lo poemat *Santa Eularia*, de Mossen Jacinto Verdguer. Ne parlarém en lo próxim número.

— S' assegura que tretze ó catorce dels regidors que constituiran lo nou Ajuntament, han sollicitat del Govern que 'ls hi deixi lliure la elecció d' Arcalde.

— En lo darrer número qu' hem rebut de la Revista *Praco Latinus*, que s' publica a Filadelfia (Estats Units d' América), hi hem llegit un suelto que mereix ser conegut de nostres llegidors.

Diu en substancia, que: la paraula *Espanya* es un nom geogràfic y res més; que *Poble espanyol* (Gens Hispanica), es un mito, una fabula. Que ls pobles que moran a Espanya, son tres de ben distints — los *Catalans*, poble antiquísim, propiament llatí; los *Castellans*, poble també llatí, pero molt malejat per sanch Sarrahina, y finalment los *Cantabres*, poble no llatí, pero brau y fort. D' aixó'n deduheix que si 'ls pobles espanyols, volen bé a la seva patria, han de constituir un Estat federat, y que la usurpació de prerrogatives per part d' un dels pobles sobre 'ls altres dos, expolia a aquestos, y es causa de debilitat del cos polítich, que presa d' internes discordies ha de acabar sufrint tots lo jou estranger. Aquest es lo fat que pesa sobre Espanya, afegeix; y acaba ab aquestes paraules: *Discant a Polonis!* aprengan dels Polachs!

— Desde 1.ª de Juliol regirà en aquesta ciutat lo següent horari de trens:

Pera Barcelona, surten: Càrrega, 3.ª, 3'30 matinalada. — Càrrega, 3.ª, 4'01 id. — Exprés, 1.ª, 5'43 m. — Correu, 2.ª y 3.ª, 6'58 m. — Càrrega, 2.ª y 3.ª, 10'39 m. — Càrrega, 3.ª, 12'30 t. — Correu, 1.ª, 2.ª y 3.ª, 2'36 t. — Exprés, 1.ª, 4'24 t. — A las 11'33 nit arriba un tren de càrrega ab 2.ª y 3.ª procedent de Portibou.

Pera Fransa, surten: Càrrega, 2.ª y 3.ª, 4'35 m. — Correu, 1.ª, 2.ª y 3.ª, 8'57 m. — Càrrega, 3.ª, 1'35 t. (arriba). — Exprés, 1.ª, 12'05 t. — Càrrega, 2.ª y 3.ª, 12'23. t. — Correu, 2.ª y 3.ª, 13'13 t. — Exprés, 1.ª, 8'59 nit. — A las 10'43 nit arriba un tren de càrrega procedent de l' Empalme ab cotxes de 3.ª.

— Degut a la inseguritat del temps, s' ha suspés la *Kermesse* que ab fi benefich tenia projectada celebrar la premsa local en los jardins y passeig central de la Devesa en la nit de St. Joan. Probablement se celebrará diumenge vinent, i pendrán part la banda de Guipúzcoa y dos orquestas. En l' últim del passeig s' hi aixecará un kiosco, ahont varis senyores y senyoretas d' aquesta Ciutat s' han prestat a vendre flors y la revista *Gerona en la Dehesa*, número únich en el quin coloboran varis escriptors d' aquesta ciutat.

SECCIÓ LITERARIA

NARRACIÓ

A mon amic Joseph Carreras.

No sé que tenia d' extraordinari per mi, pero lo cert es que aquelles creus m' atreyan; plantades allà, en un racó de la fossa comú del Cementiri de mon poble, las tres, ab sa tosquetat y senzillesa, m' inspiravan cert respecte; una feya que dret davant d' elles, abstret les contemplava, forçant en ma pensa infinitat de tristes histories al objecte de darne explicació jo mateix de lo que aquelles creus representavan, quant me feu tornar a la vida real un copet

que m' donaren a l' espatlla, vaig girarme y m' trobí cara a cara del sepulturer, que ab veu bondadosa m' preguntava: ¿sembla que li cridan molt la atenció aquestes creus?

— Si per cert — li contestí — sa vista m' fa venir a la memoria 'l recort d' amichs de ma infantesa y que ara trobo a fallar a n' el poble. ¿Acás alguns d' ells está aquí enterrat?

— Sí, un de sos intims, l' Ernest Cros; sa historia y la de sos amors es trista y commovedora; jo puch narrarli tota, per haverne sigut testimoni presencial de molta part d' ella.

— Donchs si volguessen?
 — Al moment vaig a satisfer sa curiositat — respongué aquell home — y m' contá lo següent:

Les families de la Ció y de l' Ernest eran vehines. Quant la Ció era encara petiteta se li moriren sos pares, y la mare de l' Ernest, més plena de bondat que de riqueses, s' imposá la pesada càrrega de mantenir y educar a la noyeta; los nins s' anaren fent grans y, a mida que creixian, també creixia son amor; per desgracia la mare de l' Ernest no gastava gayre salut y quan més necessitavan son apoyo morí aquella bona dona. Lo desconsol dels orfes fou gran y sols pareixian trobar lenitiu a ses penes, cada cop que ab santa devoció venian al Cementiri y, postrantse davant de la creu plantada a n' al lloch ahont estava enterrada sa mare, 'ls dos resaven una oració per l' etern descans de l' ànima d' aquella bona dona. Y aixó ho feren cada dia durant los tres anys, hasta 'l jorn que l' Ernest fou cridat al servey de les armes per defensar l' integritat d' una patria que cap carinyo li tenia; l' enviaren a terres estranyes; allí hi estigué uns quatre anys; més per aixó, ab l' ausencia de l' Ernest la morta no hi tenia de perdrehi, y cada jorn, quant lo sol caminava a la posta, la Ció tota endolada venia a resar, y ella sola deya tantes oracions com deyen, quan eran dos els que resavan. Una ànima minada de temps per lo sufriment, com la de la Ció, no podia resistir tant fortes emocions y de mica en mica la tisis s' apoderá de la pobre noya; l' únich consol que tenia en sa soletat, eran les cartes de l' Ernest, plenes d' esperances afalagadores, pero per desgracia eran poques les que podia rebre; s' acabá la guerra, repatriaren als infelissos soldats y lo mateix jorn que l' Ernest ab la joya retratada en son rostre arrivava al poble, uns quants vehins acompanyavan al Cementiri lo cadàvre de sa estimada; baixá del tren, li contaren la nova y posantse a correr, convertit ab un boix, delirant y sens esma, arrivá a n' aquest lloch a temps encara de poguer véurela per última vegada; la enferraren aquí mateix, assota la creu del mitg. De tant forta solregada lo cap de l' Ernest s' en ressentí y cada jorn l' hauria trobat del mati al vespre assegut a terra davant de les dos creus, tant aviat rihent com plorant, y jugant a ratos ab una hermosa trena de cabells que precipitadament amagava quan veyá algú. Un jorn, era cap al tart, sentí una forta detonació: m' en vinch cap aquí, y trobo l' Ernest estirat a terra, ab lo cap ensangrentat y una pistola disparada a son costat; s' havia suïdat; la bala se li allotjá al cap. Veyent que no hi havia cura se li prestaren els auxilis espirituals necessaris, morint al poch rato. Creyent interpretar sa voluntat, l' enterrarem al costat dels sers que tant havia estimat, assota la creu de l' esquerra. No pogüeren ser felissos en la terra: Deu fassi que ho sigan al Cel.

La narració m' entristí y despedintme d' aquell bon home, ab lo cor encongít, me dirigí al poble.

FREDERICH GIRCÓS Y GASPÀR.

LO SAGRATÍSSIM COR DE JESÚS

«Vull regnar en tots los cors.»
 (Paraulas de Jesús a la Bta. Atacoque.)

Lo Cor diví en lo mon ja ha pres posada; ja domina la santa flamarada ab sa llum esplendent del Infinit; ja ab la Terra lo Cel aquí s' barreja y ab coros d' angels a son Deu festeja la terra tota ab cor amorosit.

Lo Cor sagrat espurnejant omplena al voltant seu lo mon, com grans d' arena, d' estels de cors encesos en son flam; se sent un cant al Sol de l' hermosura qu' antonan Sants y Santas ab dolçura, cant bell dels cors que diu « ¡jo t' am! ¡jo t' am! »

¡Oh prodigi d' amor del Cor dolcíssim, qu' ha fet del mon perdut, Pare amantíssim, predilecte, al fill pròdich, del Cor seu; Sol que abrasant lo mon ab flama ardenta l' ha fet jardí de sava tan potentia que brotan flors d' amor cors qu' eran neu!

¡Oh, si, es obra seva. Nova vida ja senten tots los cors; ja la ferida de la culpa ab son balsam ha curat. ¡Cantemlo al Deu d' amor, que a la criatura, deixant lo cel, ha omplert d' hermosura, y fentla esposa seva l' ha abraçat!...

¡Cantem al Cor ayuant qu' engelosia mirant desde son regne, que s' perdía, el qu' es fet a sa imatge, en sos amors!

¡ Cantemlo ensemps vosaltres que restareu confosos, Serafins, quan contempleureu deixar son trono Deu pe' ls nostres cors!...

Vingué, del cel baixada, fiamma hermosa, a iluminar lo mon, vall tenebrosa, habitada pe' l monstre del pecat; y lluytá apassionat per rescataros, y patí fam y fret per ensenyarnos, y ha enamorat al mon, en creu clavat.

¡ Miréu l' Enamorat! La vida entrega per mirarse en els ulls de la que cega, ingrata Humanitat fugia d' Ell; allí s' posa ben alt que tots lo vegin, que mirin son amor y s' hi rebejin, volguentlo per l' espós més bó y més bell.

¡ Ay, bon Jesús, que ja ma boca s' tanca, me sento defallir y l' ayre m' manca, al respirar ton foch abrusador: ¿ qui podrà ja cantar la gran finesa d' un idili d' amor que té sospesa ma pensa tota al veure tant d' amor?

¿ Qui 'l Sagrament d' amor podrà esmentarlo, ni 'l saber del Querubs, sens rebaixarlo, lo prodigi d' amor del cor de Deu?...; que es de l' ànima y Ell dolsa abraçada ab que s' sent dolsament enamorada quan Jesús li diu lleu: « vull lo cor teu. »

¡ Podrán los cors a veu tan melodiosa que canta tan aprop d' ansia amorosa lo que vol, qu' es amor, resisti ingrats?... NÓ, Jesús, no, que aquet que a tu l' escolta se sent atret, com papellona 't volta, y 'ls grillons del pecat cahuen trencats.

Donémli sense l' cor, criaturas totas; d' enllá del mar, de parts las més remotas, en sa flama veniuvoshi a abrusar: en son Cor trobaréu la primavera, y la flor més galana y encisera, y la mel del convit del seu altar.

« Veniu, veniu a mi » a tots nos crida; Jesús, lo bon Jesús nos hi convida a rebejar en sa flama nostres cors; allí ns adormirá ab cants de dolsura, empresonats los cors de sa hermosura, y allí ns descobrirá tots sos tresors.

Y es nostre Deu; lo Deu d' amor que regní per sempre n nostres cors, y d' ells que n prongui com Senyor absolut tots los batechs. Ell vol regná ab amor y al cel guarnos; fentli temples arréu pera agruparnos al voltant seu, alsanti nostres prechs.

Un n' hi voldria jo de tal grandesa, que al peu del seu altar vegés extesa, com un present d' amor, l' Humanitat: temple d' Ell digne, de superba altura, hont lo sol, sots la creu, danti hermosura, al cim del campanar hi estés parat.

Més tot es poch per Ell: ja que 'l demana donemli tots l' amor; femli galana una toya de cors, tot son anhel; y als batechs respondrán dels cors ditxosos de prometatje 'ls ritmes armoniosos de la veu de Jesús, com cant del cel:

— L' hora es aprop, cors meus, de fé 'l viatge a celebrá 'n lo cel lo nubiatje, per hont novas delicias he guardat; allí no s' distreuran nostras miradas, tot será amar ditxós, y transformadas vostras creus en un goig may acabat.

ARTHUR GIRBAL BALANDRU.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del die 17 de Juny

Especies	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	17'50
Mestall	»	14'00
Ordi	»	9'00
Ségol	»	14'00
Civada	»	7'25
Besses	»	15'00
Mill	»	17'00
Panis	»	15'00
Blat de moro	»	12'25
Llobins	»	8'00
Fabes	»	12'50
Fabó	»	00'00
Fassols	»	22'00
Monjets	»	23'00
Ous	Dotzena	01'10

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

Dilluns 26. — St. Joan y St. Pau, germans; St. Pelayo.
 Dimars 27. — St. Zoilo y St. Ladislau.
 Dimecres 28. — St. Lleó. *Dejuni, ab abstinencia.*
 Dijous 29. — St. PERE Y ST. PAU, ap.: Sta. Benita.
 Divendres 30. — Sta. Emiliania y St. Marsal.
 Dissapte 1. — St. Galo y Sta. Leonor.
 Diumenge 2. — La Preciosissima Sanch de N. Sr. J. C.; la Visitació de Ntra. Sra.; St. Procés y St. Martiriá.
 Dilluns 3. — St. Trifó y Sta. Mustiola.
 Dimars 4. — St. Laureá y 'l Beato Gaspar de Bono.
 Dimecres 5. — St. Miquel dels Sants y Sta. Zoe.

Quaranta Hores.
 Dels dies 26 al 1 en la iglesia de les monjes Servites de Sant Joseph, dels 2 al 5, en la de St. Lluch.

Guía del viajero en la Comarca

Amer. — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona a Olot y carretera de Sta. Coloma a Olot y de Gerona a Anglés a 18 k^m. de Gerona.

Anglés. — 14 k^m. de Gerona. (Vegis lo dit referent a Amer).

Arbucias. — 36 k^m. de Gerona. Carretera de Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 k^m. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal a Figueras.

Bagur. — 44 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá a Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Olot. Aguas sulfurosas.

La Catalana. — Ferreteria, quincalleria y merceria. — Mercadal 7 y Plassa de la Constitució 1.

Besalú. — 41 k^m. Carreteras de Gerona a Olot y de Figueras a l'última població.

Blanes. — 32 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 k^m. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Valavella. — 16 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Aguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — Cotxes de abdos establiments a tots los trens.

Calonge. — 27 k^m. Carretera de Sant Feliu de Guixols a Palamós.

Camprodón. — 59 k^m. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 k^m. Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d' Aro. — 25 k^m. (Id. anterior).

Castelló d' Ampurias. — 41 k^m. Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras. — 32 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona a la Frontera y límite de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiencia. — Juljat de 1.ª instancia. — Sucursal del Banch d' Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Libertad.

Encesa y C.^a, en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E. Barangé y fills. — Fábrica de sabó a Gerona, Granollers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Nogué. — Fabrica de ciments y cals hidráulica. — Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Lliurella y C.^a — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos pera incandescencia per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Saliet y C.^a — «La Gerundense». — Fábrica de paper continuo.

Sucesors de Pau Cassá. — Gran magatzem de paper pintat pel decorat de habitacions. Gran varietat de motlluras. — Constitució 11.

Academia de Bellas Arts pera senyorelas. Directora D.ª Carme Riera, Plassa del Correu, 9, botiga. Casa del capellá de las Germanetas dels pobres.

Camilo Fontbernat y Roure. — Cirugiá. — Especialista en malalties dels peus. — Progrés, 23, perruqueria.

Hostalrich. — 30 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins a Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 k^m. Estació Tramvia Flassá a Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 k^m. Carretera de La Bisbal a Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 k^m. Límit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banys de la Mercé. (Aguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 k^m. Estació ferrocarril de Gerona a Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona a Olot.

Llagostera. — 24 k^m. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras a id. y a Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 k^m. Carretera a la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 34 k^m. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 k^m. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 k^m. Estació Tramvia Flassá a Palamós y carretera de Gerona a Palamós.

Palamós. — 44 k^m. Estació del Tranvia de Flassá, límite de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 k^m. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 56 k^m. Ferrocarril fins a Gerona: carreteras a Gerona y a Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 k^m. Carretera a la estació de Hostalrich y a Vich. Aguas ácido-carbónicas.

Sant Pere Pescador. — 27 k^m. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 k^m. Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Aguas termals.

Torroella de Montgri. — 32 k^m. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 k^m. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 k^m. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 k^m. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Ballynyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursións al Montseny.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companias de segurs sobre la vida reunidas
Carrer mple 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15 000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908'05 pts.

Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 »

Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.332,881'61 »

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas. — Narcis Boadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antiséptic per evitar las caries y demés enfermetats de la boca.

Vi de Non de Kola del Dr. Roca. — Tónico neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d' ahorro.

Vi Iodo Tánic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tánic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l' oli de fetje de bacallá, y de gran utilitat per combatre l' escrofulisme, afeccións del pit y reumatisme.

Tots los vins son a basse de Jerez y Málaga legítims

De venda a casa l' autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ameller)

Cort-Real, 4. — Girona

LO GERUNDÉS

PERIÓDICH PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Libertat 31

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Govonn.	1 pesseta trimestre	1'50 pesseta trimestre
Foro.	1 pesseta trimestre	0'10 id.
	Un número sol.	0'10 id.

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa.	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línea.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línea.	6'30 m.
S. Aniol y sa línea.	7'00 m.
Estanyol y sa línea.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Barcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa.	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.